

dele, og det er fair nok, for man udfører jo både et arbejde som minister og et arbejde som folketingsmedlem, men hvis man overdrager sit folketingsmandat til suppleanten, så får man alligevel folketingsvederlag, selv om man reelt ikke længere udfører et stykke folketingsarbejde, idet man jo har overdraget det til en anden.

Det er den nyeste ændring, der er sket inden for de senere år, og det er en ændring, som vi under ingen omstændigheder kan forstå det fornuftige ræsonnement i.

Enhedslistens hr. Frank Aaen var inde på, at hvis dette forslag blev vedtaget, ville man komme i den situation, at nogle ministre fik højere løn end andre. Men det anliggende afgøres ét eneste sted, nemlig i en samtale mellem finansministeren og statsministeren, for det er statsministeren, der ansætter og afskediger ministre, og det er finansministeren, der aflønner dem, og derfor kan det klares ved deres to skriveborde. Der kan man finde ud af, hvem der skal have hvad i ministergage.

I øvrigt kan jeg oplyse hr. Frank Aaen om, at ministre faktisk ikke alle får det samme vederlag, at der er forskel.

Endelig er det jo også meget nemmere end at ændre valgloven, sådan som hr. Frank Aaen gerne vil, hvilket Fremskridtspartiet i øvrigt vil støtte. Men det er en meget tung proces at åbne hele valgloven bare for at ændre den lille bestemmelse, og det kan altså klares rent administrativt ved finansministerens og statsministerens skriveborde.

Venstre var inde på, at der er tale om en hetz mod ministre.

Nej, det er der ikke, og hvis der endelig var, ligger det jo i ministergerningen, at man skal stille sig til rådighed for Folketingets medlemmer og tage imod de argumenter, der måtte være. Men vi nedvurderer bestemt ikke nogens arbejde, men vi synes, det er urimeligt, at der findes den ganske særlige regel, at man kan få løn uden at lave et stykke arbejde for den løn, man får, og at man kan få udbetalt en pension, uden at man har nået pensionsalderen.

Det glæder mig til gengæld, at Det Konservative Folkeparti gerne vil se på ordningen, og det glæder mig selvfølgelig endnu mere, at hr. Jes Lunde fra SF er enig i flere af delene i det og gerne vil være med til at se på, om der kan gennemføres nogle ændringer.

Overraskelsen var selvfølgelig til stede, da jeg også hørte hr. Jørgen Estrup fra Det Radikale Venstre påpege, at lige præcis reglen om, at

man kan få udbetalt pension, før man fylder 60 år, bør der kigges på.

Men hr. Estrup var også inde på, at det her forslag vil betyde forringelser, og dér må jeg igen sige: Nej, ikke hvis forslaget vedtages, for justeringen er nævnt i forslaget bemærkninger, som hr. Estrup ellers har nærlæst meget grundigt. Der står decideret i forslaget bemærkninger, at vi forventer, at finansministeren efterfølgende som et internt regeringsanliggende afgør, hvilke ministre der skal have hvilken gage, så det ikke er et folketingsanliggende at sørge for at supplere ministrenes vederlag, indtil de får en passende gage. Det må være noget, man afgør internt i regeringen.

Jeg kan jo ikke takke for, at et flertal støtter forslaget, men det havde jeg heller ikke forventet. Men vi har endnu en gang lagt en sten ind i skoen, så den kan ligge dér og gnave lidt, og så er det finansministerens lod at afgøre, hvornår stenen skal pilles ud af skoen eller skoen skiftes ud, og indtil da vil vi med jævne mellemrum lægge en lille sten ind i skoen igen.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg mener, at jeg nok kommer rundt til lige så mange politiske møder, som hr. Behnke gør, og når politikerlønninger kommer på tale og folk får tallene, som de jo har alle mulige fantasifulde opfattelser af, har jeg aldrig nogen sinde hørt kritik af det. Tværtimod finder de fleste i forbavelse, at vi ikke får nok.

Det er en mærkelig ting, at finansministeren, som styrer et budget på 400 mia. kr., tjener et eller andet sted mellem en tredjedel og en tiendedel af, hvad et antal bankdirektører i dette land tjener. Mon ikke hr. finansministeren har lige så stort et ansvar? Sådan har vi nu indrettet det, og sådan vil vi have det, og derfor er jeg enig med de ordførere, der sagde, at disse ting skal ses i sammenhæng.

Og så må jeg nok sige, at det var dog en uartig insinuation at sige, at man holder skåltaler på vælgermøder og dér siger noget andet, end man siger herinde. Det er muligt, at hr. Behnke har erfaringer med sådan noget lignende, men de øvrige af vore kolleger, som har haft ordet her, inklusive mig selv, har altså ikke den praksis. Vi skammer os ikke over at sige, hverken hvad gagen er, eller hvad pensionen er.

Man ser nok splinten i sin næstes øje, men bjælken i sit eget bliver man ikke var, når der nu skal citeres af H.C. Andersen. Ja, det var